

Дві дівчинки йдуть по стежці —
пурхають над ромашками
метелики їхніх бантів.

Дві жінки ідуть по стежці —
повні відра несуть на коромислі,
обережно, щоб не розхлюпати
золотої води життя.

Дві бабусі ідуть по стежці.
Поглянь, в однієї
гріється в сивій косі бджола.
Прохолодне осіннє сонце...

1972

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.